

KORRESPONDENT

WARSZAWSKI Y ZAGRANICZNY.

Z WARSZAWY DNIA 7. STYCZNIA R. 1797. w SOBOTE.

Z Berlina d. 31. Grudnia.

Dnia 27. t. m. umarł tu na zgniłą gorączkę w 24. roku życia swego Królewicz Pruski, Friderik Ludwik Karól młodszy syn Królewski, Koadjutor W. Mistrza zakonu Maltańskiego, Szef regimentu dragonii. Śmierć ta niespodziewana, pogrążyła w głęboki smutek całą familią Królewską, który z nią dzieli cały Naród, którego przywiązanie umiał sobie pozyskać ten godzien dłuższego życia Xiążę przez swoją waleczność, oświecenie, przystępność i dobroczynność.

Z tey okazji Dwór i wszystkie Dykasterye Królestwa, wzięły załobę na trzy miesiące.

Przybył do tey stolicy Minister Stanu i Woyny Hrabia de Hoym.

Z Londynu d. 9. Grudnia.

Skoro nas doszła wiadomość, iż flotta *Brestska* jest w gotowości do wyjścia pod żagle, natychmiast wydał Rząd nasz rozkaz, aby flotta

z 17. liniowych okrętów i proporcjonalney liczby fregat złożona, wyszła z portów pod kommandą Admirala *Bridport* i Vice-Admirala *Gardner* na obserwowanie floty Francuzkiej.

Z Wiednia d. 17. Grudnia.

Gazety Dworskie, i różne partykularne Listy, daią poznać iż operacye Woienne we Włofzech, wstrzymane są niemniej dla przykrey pory i zbytich śniegów, iakoteż iż rozporządzenie sił Republikanów sprzeciwia się wszelkim zamiarom Woysk Austryackich w połączeniu ich sił rozdzielonych. — Długo trzymane w sekrecie Depesze od Generała *Alvinzi*, zdaią się być dowodem niepomyślney Woysk Cefarskich sytuacyi. To pewna iż Generał *Alvinzi* nie był szczęśliwy w swoich operacyach. Generał *Dawidowich* mniej ieszcze pokazuie się biegłym, i dla tego komenda ma mu być odebrana. Woyska oboiey strony odbieraią znaczne porażki. — Tymczasem obroty woyny

B.

nstępują czynnościom Gabinetowym. Kuryer Francuzki dotąd się tu znalazł. Podane przez niego naszymu Dworowi propozycye, równie iako i te które Lordowi *Malmesbury* były czynione, nie wielkim podpadają trudnościom. Deklaracya Dworu Petersburskiego do tegoż zmierza celu. To wszystko czyni podchlebną nadzieję powszechnego pokoju. — Twierdzą nawet za rzecz pewną, iż Dwór nasz namyślił się wysłać extraordinarynego Posła do Paryża z opatrzeniem go dostatecznymi Instrukcyami do spiesznego traktowania — 20,000 polłkowego Wojska ciągnie do Włoch, i już znajduje się w marszu, w przedsięwzięciu obronnego zachowywania się.

Z Paryża d. 15. G. udnia.

W pośród powszechnych życzeń pokoju, którego skutek tych tylko zastrasza, którzy nadzieie swych majątków zasadzają na zamieszaniu, nic wiedzieć nie można o negocyacyach, które nas do niego doprowadzić mają. Ale zdaniem rozsądnych ludzi, ta zafsona przed publicznością, i milczenie Rządu, jest wrozbą, iż jeżeli pokój nie jest bliskim ukończenia, zawady do niego nie są do zwyciężenia trudne. Przypomnieć sobie należy, iż zawieranie pokoju z Królem Pruskim, Hiszpańskim, Sardyńskim, działo się potajemnie; iż nadewszystko dwa pierwsze zadzi-

wiły publiczność w tym momencie, kiedy iey nawet w runki nie były wiadome. Wypada wniosek, iż Rząd Francuzki teyże samey trzymał się drogi w negocyacyach. Z tegoż rozumowania o pozorney nieczynności Negocyatorów, sądzić należy, iż dziś są czynniejszemi, niżeli przy pierwszym rozpoczęciu. Jakkolwiek jest, wszystkie te okoliczności, przyjaźne są pragnieniu i obietnicom pokoju.

Dnia 11. i 12. Rada 500. zatrudniała się roztrząsaniem doniesienia Dyrektoryatu. Doniesienie to wystawia w iak najwyższych kolorach niedostatek skarbu publicznego, a z tey przyczyny opisanie smutnego stanu armii naszych, co tym bardziej zdaie się zastraszać, iż ten niedostatek wkraść się pomimo niezmiernych summ dostarczonych od krajów obcych, do których wojska nasze wkrczały, iako to: *Szwabi*, *Frankonii* i *Włoch*; pomimo wyliczoney gotowizny na mocy Traktatów pacyfikacyi i zawieszenia broni, pomimo kontrybucyi, i pomimo znacznych posiłków pieniężnych, otrzymanych od naszych Alliantów, mianowicie ostatnich od Rzpli ey Genueńskiej. Kalkulują teraz, ileby kosztowała następująca kampania, gdy nam ubędą te sposoby przez wyniszczenie tych krajów, które się stały smutną woyny ofiarą. Dyrektoryat zatym przełożył przed oczy Re-

prezentantom potrzebę nowych składek Narodowych na koszta wojenne w przypadku przerwania negocjacyi, i podaje sposoby zapobieżenia niedostatkowi. *Bassys d'Anglas* popiera wniosek Dyrektoryatu. *Camu* powstaie przeciw temu, iż Dyrektoryat nie zachował sekretu w wystawieniu smutnego obrazu niedostatku skarbowego, czyniącego próżną w publiczności trwogę i złe rzeczy wyobrażenie, i zapewnia, iż stan dochodów Narodowych nie jest tak zastraszaący, iak jest wystawiony. Przydał, iż tryumfujące dowody na doniesienie Dyrektoryatu, tak, iako i samo doniesienie, nie powinny być na publicznych czynione Sefsyach. — Jeżeli wzdychamy za ukończeniem wojny, to nie dla niemożności prowadzenia iey, ale przez potrzebę pokoju, dla ożywienia wewnątrz, i ugruntowania ustaw Republikantkich.

Z Paryża d. 15. Grudnia.

Minister interesów wewnętrznych *Ob: Benezoch*, i Minister morski *Truguet*, z których pierwszy ma Sióstrzeńca, a drugi Brata na liście Emigrantów, mają być podług prawa 3. *Brumaire* oddaleni od swoich urzędów; domyślają się przeto niektórzy, że Dyrektoryat wniesie proźby do Ciała Prawodawczego, aby rzeczeni Ministrowie, iako Obywatele dobrze zaśluzeni w Oyczyźnie,

wyięci byli od tego prawa, i przy swych urzędach zostać mogli. — Zdanie się, iakoby woyska nad wyższym *Renem* zatrzymywały się z odejściem na zimowe kwatery, póki negocjacye pokoju nie będą na pewniejszym stopniu. Xże Karol nie chciał przyiąć armistycyum, gdyż *G. Morreau* nie chce na nie pod inną kondycyą przystać, iak tylko, żeby woyska w tey samey pozycyi zostały, w iakiey są teraz. Mówią, że Dyrektoryat wkrótce zaapprobuie umowę zawieszenia broni, zawartą nad niższym *Renem*, stosownie do którey, woyska idą na zimowe kwatery. — Redaktor dzisiejszy wspomina, że Dyrektoryat uwiadomiony został przez nadzwyczajnego Kuryera ośmierci Katarzyny II. Imperatorowy Rosyjskiej, i że podług wszelkiego spodziewania odmiana ta w Rządzie Petersburskim zbliży ogólny pokoy dla całej Europy. — Upewniają, że Rząd nasz w negocjacyach z Anglią, utrzymuie koniecznie oddanie *Gibraltaru* Hiszpanom.

Wyznaczono Kommissyą z pięciu Członków złożoną, która ma zatrudnić się ułożeniem planu ułatwiającego Emigrantom powrót do Oyczyzny, i sprzedaż dóbr Narodowych. — Wszyscy Officerowie, którzy tu od armii Włoskiej przybyli, odebrali rozkaz powrócenia natychmiast do swoich armii. Obyw. *Pastoret* wniósł w Radzie 500, aby

Familie Proteſtantskie, które za Ludwika XIV. musiały uchodzić z Ojczyzny, powrócić do niej mogły, a przemieszkawszy rok jeden, do obywatelstwa przypuszczonemi były. Roztrząśnienie tego wniosku do dalszego czasu odłożono.

W *Tulonie* znajduiąca się Flotta, jest gotowa do wyjścia pod żagle, składa się ona z okrętów *Formidable* o 80. armatach, *JJ. Rousseau*, *Gemapp*, *Tirannicide* i *Montblanc* o 74. armatach. Fregatta *Diana* o 40, *Astuce* i *Vestale* o 30. armatach.

Zurnale dzisiejsze mówią, że Dyrektoryat dekretował, aby wszelkie związki z Stanami Amerykańskimi zatrzymane zostały, do póki nie będzie uczyniona satysfakcja, na żalenie Rządu naszego. — Dodają, że nietylko P. *Monros*, ale nawet i nowo przybyły Poseł Amerykański P. *Pinckney*, wkrótce się ztąd oddalą.

Przywieziono tu paradny ubior dla Dyrektoryatu, który uścić może za najpiękniejsze dzieło Fabryki *Liońskiey*.

Z Paryża d. 15. Grudnia.

Sesja Deputowanych Kupców z pryncypalnych Miast naszych handlowych była dnia 9. t. m. w domu Ministra Skarbowego Ob: *Ramel*. Minister wewnętrznych Interesów Ob: *Benezech* miał na niej mowę w której wyraził, iż Rząd chcąc pod-

nieść handel i przemysł, a pragnąc aby w nowym przedsięwzięciu swoim ile możności uniknął błędów, zwołał dla tego stan Kupiecki, aby ten z pomiędzy siebie wybrał naybiegleyszych w tej wiadomości ludzi, którzyby dopomagali do ułożenia rzezonego Planu. — Na Sessyi tej dana była od Rządu szczerza informacya o wszystkich interesach Skarbu Publicznego, a Minister skarbowy objaśniał ją co do naymnieyszego szczególu. Po czym miał mowę której treść jest następuiąca. — Obywatele! Rząd pragnął dawno widzieć wasze zgromadzenie, i zasięgnąć waszego zdania, lecz przed ugruntowaniem Konstytucyi i odzyskaniem pokoju wewnętrznego, gdy żadney rzeczy cena ustanowioną byź nie mogła, próżno było myśleć o handlu i industryi do których brakowało naypierwszey zasady. Już są usunięte wszystkie te przeszkody, czas myśleć Obywatele, o użytkach z Rewolucyi naszej wynikających, gdyż Naród cały nie dla tego powstał przeciw Uzurpatorom, aby wpaść w ręce niespokoynego tłumu, i stał się łupem ludzi nieprawych. Teraz musimy ieszcze zwyciężyć trudności które nam się okazują w handlu i industryi. Nie rozumiecie Obywatele, ażeby Rząd na złe użył gorliwości waszey i prace wasze obrocił szczególnie na ułatwienie wido-

śle jest złączony z losem prywatnych Obywateli. Bogactwa skarbu publicznego są dziełem i źródłem publiczney szczęśliwości. Ustawy nasze handlowe potrzebują poprawy. Epoka dzisiejsza odmienia postać świata, wymaga zatem całego naszego zastanowienia. Wkrótce związki nasze z wojującymi Mocarstwami odnowione będą. Jedną tylko okoliczność ścisła handel i interes nasz, a ta była w urzędzeniu skarbu naszego. Niedostatek pieniędzy który u nas okazuje się, nie jest prawdziwy, gdyż nie brakuje ich w Kraju naszym, lecz bojaźń i niezauwanie tamuje ich cyrkulacyą. To niezauwanie jest przyczyną dla której gotowe pieniądze przysły do tak wyśokiej ceny i zbytecznych Procentów. — Pierwszy Projekt wszystkich dobrych Obywateli jest, aby zrobić liczne społeczeństwo i zgromadzić znaczne summy, oznaczyć sposoby, urządzić przepisy, ustanowić Bank, Bank nad którego urzędzeniem i administracyą Rząd nie miałby żadney władzy, ani żadnego wpływu. Zważcież więc Obywatele, czyli okoliczności i potrzeby Ojczyzny naszej na jednym takim Banku przestać, lub ich więcej wymagać mogą, jakie są potrzebne zasady, i czyli leżące grunta do tego użyte być mogą. Nie chcę ja wchodzić w roztrząśnienie czyli Bank we Francyi ustanowiony

być ma na wzór cudzoziemskiego jakiego Banku, czyli też nowym jakim dotąd niepraktykowanym sposobem. Mnie się zdaie, że obie te zasady uskutecznić możemy, to jest łącząc systemat wszystkich banków i wybierając z pomiędzy nich co najlepszego, utworzyć całe nowe prawidło. Mamy sposoby zabezpieczenia tego Banku obfzerniejsze daleko niżeli tego potrzeba wymagać będzie. Ktoż nie zna szczęśliwego położenia Francyi co do handlu! Otworzenie *Scaldy* wraca handel Północny dla *Antwerpii*, *Bruxella* w murach swoich przyjmować i kształcić będzie Produkta niższego *Renu*, *Mozy* i *Mozele*. Zna świat cały dowcip Narodu naszego w wynalazkach i sztuce ich upiększenia. — Znae naszą naszą sposoby, przemysł, i łatwość dopięcia wszystkiego za pomocą dzielnego w przedsięwzięciach uporu. Nietraćmy owocu tylu zwyciężonych trudności, a gdy tryumfujący Bracia nasi powracać będą do domów swoich, niech widzą żeśmy i my służyli Ojczyźnie, i o pomysłnym dla nich myśleli spoczynku.

Z Paryża d. 15. Grudnia.

Deputowani kupieccy uznali potrzebę założenia Banku, lecz potrzebnych w tej mierze różnych zdaniach, dali do zrozumienia, że Bank ten w ciągu wojny założonym być nie może, ponieważ mimo

wszelkich przyrzeczeń, że Rząd do Banku tego mieszać się nie będzie, zawsze się obawiać należy, aby podług wypadków wojennych, lub w nagłej potrzebie jakiej, Rząd nie był przymuszony do nadwzięcia jego bezpieczeństwa.

Zdaie się, iż Rząd zamysła wykupić Mandaty cyrkulujące, a gdy nie ma dosyć gotowych pieniędzy do skutecznienia tego, chce wydać Mandaty hypotekowane, lecz w Radzie 500. wielu sprzeciwiało się temu projektowi. Nawet i Deputowanym kupcom projekt ten nie zdawał się być bardzo dogodny, i dali poznać, że dopóki pokoy generalny zawarty nie będzie, pōty żaden plan w tym rodzaju ułożony być nie może.

Na zgromadzeniu Deputacyi kupieckiej dnia wczorayszego, Minister proponował, aby się złożyły niektóre osoby na zapłacenie 8. millionów Mandatów, dając im za to przyzwoitą nadgodę i bezpieczeństwo na sprzedanych dobrach Narodowych, na których za resztę ugodzonej summy, dług hypotekowany zostanie. Proponował także wskrzeszenie bywszej niegdys kompanii Ost-Indyjskiej. — Deputowani kupieccy mają swoje sessye co dzień z rana. Ci zaś są: z Lyonu i Antwerpii Obyw: *Grebert* i *Gessaut*, z Bordeau Ob: *Beychade*, z Bruxelli Ob: *Grayer*, z Dunkierki

Ob: *Besque*, z Nantes *Millet*, ze Strazburga *Hffmann*.

Obywatel *Flewi*, dawniej Sekretarz Legacyi w kraju *Valais*, wyznaczony został przez Dyrektoryat na Konsula generalnego Rzpłtey do pewnych za *Dunajem* Prowincyi.

Obyw: *Verninac* doniośł, iż odebrawszy list Ministra interessów wewnętrznych z uwiadomieniem o zniesieniu dawnych tytułów, a wprowadzeniu w zwyczaj nazwiska *Obywatel* w korespondencyach Dyplomatycznych. Domagał się aby Porta przy uznaniu Rzeczypltey Francuzkiej, do tego stosowała się, ale że żaden Tłumacz nie mógł znaleźć w Tureckim języku słowa odpowiadającego temu wyrazowi *Obywatel*, postanowiono używać go w języku Francuzkim, i w naypierwszey audyencyi, którą miał *Verninac*, iuż nie źle W. Wezyr wymawiał to słowo.

Z Hagi d. 20. Grudnia.

Wydział Skarbowy żywe bardzo czyni naleganie o zaległe subsydy z roku przeszłego, i o resztę gwałtowney pożyczki, która 60. millionów wynosić miała. Zaległość ta wynosi 21. mil: Wyznaczono Kommissyą, która zatrudni się wyexaminowaniem przyczyn tej zwłoki, i exekucya udysponowana będzie dla odebrania zaległości.

Z *Nowego-Torku* donoszą, iż wszelka obawa niespokojności z obrania następcy *Washingtona* już zupełnie zniknęła, i że wszystko w największej zostaje spokojności.

Z *Hessen d'Armstadt* wraz z swym młodszym synem znajdują się jeszcze w obozie Arcy-Xcia Karola. — *Graff Ditrichstein* nie pojechał iak mówiono, z obozu Arcy-Xcia do *Paryża*, ale powrócił do *Wiednia*.

Z *Rzymu* d. 30. *Listopada*.

Minister Francuzki Obw: *Cacault* pojechał z wizytą do Ministra Neapolitańskiego Hrab: *del Vasto* mieszkającego w pałacu *Farnese*. Szwajcar powieździł mu, iż Pana nie zastał w domu, i odebrał billet wizytowy. Skoro Minister Neapolitański dowiedział się o tym, pojechał zaraz oddać wizytę Obyw: *Cacault*, i odprawił natychmiast Szwajcara za ten postępek, którego przecież na instancją Xcia *Doryi* przyjął nazad do służby. — W Poniedziałek w wieczor d. 28. t. m. była kongregacya wszystkich Kardynałów na *Watykanie* w pomieszkaniu Kardynała Sekretarza Stanu. Jedni utrzymują, że na tym zgromadzeniu roztrząsano punkta pokoju, które Generał *Buonaparte* przez P. *Bottoni* podał, drudzy mówią, że czytano depesze od Kardynała *Albaniego* z *Wiednia* przyślane.

Powiedają, że gdy Kardynał *Albani* przybył do *Wiednia*, prezento-

wał się najpierwey Ministrowi Cesarowskiemu *Thugut*, który zezwalał na danie Generała do kommandowania woyskiem Papiezkim, lecz posłków żadnych nieobiecywał, i zarzucał, że dwór Rzymski niepowinien był zawierać armistycyum z Francuzami, bez uwiadomienia Cesarza. Gdy potym miał Kardynał audyencyą u Cesarza przed odjazdem jego do *Węgier*, oświadczył mu ten Monarcha wielkie swe nieukontentowanie, iż *Stolica Apostolska* wchodziła w sekretne układy z *Francją*, i że go mocno dziwi, iż pozwalają P. *Cacault* bawić się dotąd w *Rzymie*, lecz gdy przez usprawiedliwiającą Kardynała odpowiedź zaspokoionym został, wyznaczył trzech Generałów, to jest: *Clairfata*, *Colli* i *Povera* do wolnego jednego z nich wyboru przez dwór Rzymski, a gdy Generał *Colli* udał się do *Rzymu*, wnoszą że on musiał być wybranym.

Z *Bononii* d. 16. *Fr. mare* (6. *Grud.*)

Dnia onegdajszego *quintidi Frimaire* (4. *Grudnia*) uchwalona została *Konstytucya Bolonńska* większością głosów 454. przeciwko 30.

O godzinie pół do 6tej wieczorney, dzwony Kościoła *S. Petroniusza* oznaymiły niecierpliwym mieszkańcom szczęśliwą *Konstytucyi Ustawę*. Na tę wiadomość dały się słyszeć ze wszystkich stron wesole różney muzyki brzmienia, połączo-

ne z radośnemi okrzykami Obywatelów; Tańce około drzewa wolności przy śpiewaniu pieśni Patriotycznych trwały noc całą. Ani czas zimny i niepogodny, ani pora nocna nie zdołały zatrzymać w domu nikogo; Płeć delikatna dzieliła Obywatelskie zabawy, i dzieci nawet cisnęły się do uczestnictwa powszechnej radości. Wystawić trudno porządek i dobrą harmonią, z jaką ta cała odprawiła się uroczystość, a rozporządzenia w celu utrzymania spokojności i bezpieczeństwa, służyły tylko na dowód, że się Rząd szczerze szczęściem publicznym zatrudnia.

To odrodzenie się i pozyskanie wolności, tym miłsze być powinno dla Bonończyków, iż otrzymali go bez krwi i łez rozlewu, bez gwałtu, bez postrachów i najmniejszej zdrożności. Wszystkie narody dla pozyskania wolności nie mało cierpieć musiały. Ileż nie poniosł ten godny Narod który Bonończykom do wolności pokazał drogę, przez iakież nie musiał przechodzić niezczęścia i konwulsye, niżeli sam z siebie iarżmo zrucieć potrafił? *Ameryka* po wielu krwawych walkach, nierychło wolność pozyskała. *Batawowie* czterdzieści lat walcząc, strumieniami krew przelewali. Niezdołały przeciw Despotom obronić Szwyjcarów niedostępne góry, własnemi pierściami bronić swych siedlisk musieli, sa-

mi tylko Bonończykowie trafili dość szczęśliwie za przewodnictwem światła i prawdziwego patriotyzmu do tego pożądanego celu; Roztrząsania były nasami bataliami, stare przesady nasami nieprzyjaciółmi, Rozum i sprawiedliwość były naszym orężem, lecz wszystkie te przeciwności szczęśliwy sprawiły skutek, gdyż wyjaśniły prawdę, powinność Obywatelską, i miłość Ojczyzny. Biada temu, kto się odważy splamić czystą naszą rewolucją. Wiedzą *Bonończykowie* że siła i wolność na iedności polega, i że bez wewnętrznej spokojności nikt szczęśliwym być nie może. — Okazaliśmy już że pragniemy być wolnemi, ale nie rozpuściami, odważnemi, ale nie burzycielami, stałemi ale nieupartemi, czułemi ale nie fanatykami. — Skończyła się pomiędzy nami pycha wynofzenia się nad innych, wzgarda dla ludu, odrywanie swych interesów od interesów współ-obywateli, egoizm, samowładztwo Rządu i zapomnienie o nas w obliczu Europy. — dawne zaś Przywileje wzgardą okryte, nie będą nikogo zastraszac, nikogo bronić, ani żadnych wewnętrznych sprawić konwulsyi.

Od wyższego Renu d. 20. Grud:

Nowina o zawarciu zawieszania broni w okolicy *Manheimu* wcale się niepotwierdza.

DODATEK

Ad NUM 2.

D O D A T E K

D O

KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO Y ZAGRANICZNEGO.

z Warszawy dnia 7. Stycznia Roku 1797. w Sobotę.

Z Mitawy d. 16. Grudnia.

Nowy *Imperator Rosyjski* uwolnił nietylko Polaków w ostatniej Rewolucyi zabranych, ale nawet i tych co przed 30. laty zabrani byli. *Kościszko* otrzymał pozwolenie udania się do Ameryki, gdzie dawniej wraz z Puławskim pod *Washingtonem* dystryngował się. Liczba Polaków którzy w *Syberyjskiej* zostawali niewoli, wynosi do 14,052. Wszyscy Polacy którzy z Litwy uchodźcą byli, otrzymali pozwolenie powrocenia do swej Ojczyzny i z uwolnieniem Dóbr ich z pod konfiskaty, iako też i zapewnieniem, że Rząd prześladować ich więcej nie będzie. — Cła tak będą opłacane jak w Roku 1782. Wywóz Zboża jest pozwolony. — *Imperator* nominować będzie Wielkiego Xcia *Konstantyna* Kommandantem Woysk w *Estonii*, *Finlandyi* i *Kurlandyi*. — Wszelkie zbytek Dworskie parady są skasowane, przez co o-

szczędził skarb na 5. milionów Rubli. *Imperator* ogłosił, iż gdy jest wraz z dziećmi swoimi, formuie tylko jedną familią, przeto razem z niemi chce żyć, i u iednego stołu iadać. Wyznaczył *Imperator* 11. milionów Rubli rocznie na polepszenie żołdu *Zołnierskiego*. — *Minister Markow* oddał się do Dóbr swoich, *d'Altesti* Sekretarz Stanu, złożył swój urząd. — Wyszedł rozkaz aby *Officerowie* nieużywali żołnierzy do swych usług. *Zołnierzom* zaś pozwolono użyć wolnego czasu na co im się podobać będzie, bez przyjmowania obowiązków ciągłych, mogących im być przeszkodą do służby *Woyskowej*.

Z Rzymu d. 5. Grudnia.

Wiadomość o ratyfikacyi pokoju między Królem *Neapolitańskim* i *Rzeplą Francuzką*, wielkie tu sprawiła niespokoyności, i zarazem obaliła wszelkie nadzieje nasze, spo-

dziewamy się przecież, że Dyrektoryat przyftanie na znośnieysze dla nas kondycye pokoju, niżeli były te, które nam podał dawniey. Odpowiedź niepomyślna od dworu Hiszpańskiego na list Oyca S. proszącego Króla o medyacyą, przynagli Papieża do pędszego zawarcia pokoju. Król *Hiszpański* w swojej odpowiedzi wytłómaczył się: „Ze szanować i być posłusznym Papieżowi, iako głowie Kościoła, zna zawsze być powinnością swoją, lecz co się tycze interesów doczesnych i politycznych, z żalem wyznać musi, iż tak mocno jest zatrudniony interessami własnego swego Państwa, że wcale nie ma czasu zatrudniać się interessami Stanów Kościelnych; radzi mu przeto, aby rządząc się roztropnością, łączył się z tym, z kim mu się zdaie być naybezpieczniey.”

Z Medyolanu d. 12. Grud:

Co dzień przybywają liczne pofilki do armii Francuzkicy z śródka Francyi, widzieliśmy w tych dniach wielką liczbę ciężkicy Artylleryi Francuzkicy przechodzącą przez Miasto nasze pod *Mantre*. — Sto Francuzów których sześćset Anglików w *Castiglione de la Pescaia* otoczyło, przerzneli się i przeszli dnia 25. *Listopada* do *Livorno*.

Z Frankfortu d. 20. Grudnia.

Dnia 13. t. m. przyszło do k. wa-

wey bitwy przy *Kehl*, którey wypadki dla obydwóch stron zarówno były szkodliwe. Cesarzcy chcieli zabrać fortyfikacye Francuzkie po prawey stronie *Kehl*, lecz im się ten zamiar mimo znacznego krwi wylewu, nie udał. Francuzi którzy z swęy strony wycieczkę zrobili, odparci zostali. Strata z obydwóch stron była wielka, *Arcy Xiążę Karol* chce ieszcze raz szturm przypuścić do szanccu mostowego pod *Huningen*. Do obozu pod *Weil* przywieziono bardzo wiele drabin, sam nawet *Arcy Xiążę* poiechał z *Offinbarga* do *Huningen*.

Od brzegow Menu d. 20. Grud;

Armia Austryacka nad niższym Renem, idzie na zimowe kwatery. Nie jest ieszcze pewno czy Generał *Werne* główną kwaterę do *Wetzlar* przenieście, ale inni Generałowie następujące miejsca na zimowe pomieszkowanie obrali; *Feld Marszałek Kollerath* do *Weilburgu*, *Xiążę Anhalt-Cöthen* w *Buzbach*, Generał *Kray* w *Dietz*, Generał *Mhus* w *Limburgu*, Generał *Fink* w *Ems*, Generał *Brady* w *Bendorf*, Generał *Gontreuil* w *Montabaur*, Brygada zaś *Xięcia Lctaryngii* do *Friedberg* udała się.

Gazeta z *Hanau* pod artykułem z *Bazyli* donosi, że Austryacy wielką kanonadę przypuścili do *Kehl* i że ogień w Mieście w czterech miejscach wybuchnął, nowina ta potrzebuie potwierdzenia.

P U B L I C A N D U M.

In verfolg des Publicandi von 14. September d. 7. wird dem Publico hier durch bekant gemacht das von 1. Januar des künftigen Jahres an alle mit den Pohlnischen Stempel versehenen karten, auch in dem neuerlich acquirirten zu Sündpreussen, und zwar zu der Warschawschen Kammer Departament geschlagenen District, nicht weiter Cours haben, sondern wie ungestempelte karten betrachtet werden sollen.

Niemand darf daher bey deren in den erwähnten Stempel Edict von 13. May 1766. festgesetzten strafe von jener zeit an weder mit ungestempelten, noch mit den mit dem Pohlnischen Stempel versehenen karten spielen, sie zum verkauf anbieten, oder gar wirklich absetzen.

Dagegen ist dafür gesorget, das das Publicum überall, wo Stempel Pappier zu haben ist mit dem Preussischen Stempel versehene, wovon die nachstehenden feinerewsorten A bis C. in der hiesigen Willingsche Fabrique gefertigt sind, jeder zeit bekommen kann.

Um alles unangenehme zu entfernen und den reichern in den stand zu setzen das vergnügen des Carten spiels durch den gebrauch verzügligher guter Carten zu erköhen, die weniger begüterten aber von einem erlaubten vergnügen nicht abzuhalten, sind folgende mannigfaltige karten sorten zu den nebenstehenden Preisen, welche auf jedes spiel gestem-

Stosownie do Obwieszczenia pod dniem 14. Septembra roku bieżącego wyszłego, oznajmuje się powszechności, iż od dnia 1go Mca Stycznia roku przyszłego, wszelkie karty pod Polskim Stemplem i w Dystrykcie świeżo objętym, a do Prus-Południowych, czyli do Kamery Warszawskiej przyłączonym, żadnego odtąd kursu mieć nie mają i tylko za niestemplowane uważane być powinny.

Nikt zatem od tegoż czasu pod karą w ponowionym stemplowym Edyktie pod 13. Maja 1766. R. wyszłym naznaczoną, kartami tak niestemplowanymi, iako i polskim stemplem stemplowanymi grać, oneż do sprzedaży podawać, lub aktualnie przedawać niepowinien.

Na miejsce tego jednak starano się, iżby powszechność karty pod Pruskim stemplem we wszelkich miejscach, gdzie się papier stemplowany przedaje (z których następne przedniejsze gatunki od lit: a, aż do lit: c, w fabryce tutejszey Wilenkowskiej fabrykowane) każdego czasu dostać może.

Choć oddalić wszelką przykrość, a maiećniejszym podać łatwość podwyższenia zabawy kartowej przez używanie kart przednich, mniej maiećnym zaś zabawy pozwoloney nietamować postanowione są do sprzedania w tej Prowincyi następne różnego gatunku karty, z wyrażeniem ceny, która na każdej grze stem-

pelten, und bey strafe nicht von den Special Stempel Rendanten bey dem verkauf überschritten werden dürfen zum debit in hiesiger Provintz bestimmt werden, als *A.* feine Französische und Polnische oder Deutsche kupfer karten spiel zwölff gute groschen.

B. Feine Französische, auch Polnische, oder Deutsche karten, holtzstich a spiel zehn gute groschen.

C. Ordinaire Französische auch ordinaire Polnische, oder Deutsche karten, a spiel acht gute groschen.

Ferner sind zu haben, jedoch vor der hand noch so lange bis die hiesige Willinische Fabryck auch von diesen sorten vorräthe fertig hat von Berlin her verschieben.

D. Ordinaire Polnische, oder Deutsche karten, a spiel vier gute groschen.

E. Schlechte Polnische, oder Deutsche karten, a spiel zwey gute groschen.

F. Feine Tarok karten, holtzstich a spiel ein Reichs Thaler.

G. Ordinaire ditto a spiel sechszehn gute groschen, und soll endlich, auch noch dafür gesorgt werden.

Das gantz feine kupfer Tarock karten, a spiel einen Reichs Thaler, acht gute groschen künftig zu bekommen sind.

Warschau d. 24. December 1796. König: Sül Preussische Kriegs und Domainen Kammer.

plowaną i przez Special-Stempel-Rendanta w przedaży, pod karą, niezaniebaną być powinna, to jest:

a.) Przednich Francuzkich i Polskich lub Niemieckich kopersztychowych kart, gra po 12. dobrych groszy.

b.) Przednich Francuzkich i Polskich lub Niemieckich kart drzewosztychowych, gra po 10. dobrych groszy.

c.) Ordynaryinych Francuzkich i ordynaryinych Polskich lub Niemieckich kart, gra po 8. dobrych groszy.

Nadto można dostać kart z Berlina sprowadzonych, jednak tyko tymczasowe, póki fabryka Wilinkowska i tych gatunków nieprzy sposobu, to jest:

d.) Ordynaryinych Polskich lub Niemieckich kart, gra po 4. dobrych groszy.

e.) Podleyszych Polskich lub Niemieckich kart, gra po 2. dobre grosze.

f.) Przednich Tarokowych drzewosztychowych, gra po 1. talaru.

g.) Tychże ordynaryinych, gra po 16. dobrych groszy.

Na końcu dołoży się starania, ażeby i kart cale przednich kopersztychowych Tarokowych grę po 1. talaru i 8. dobrych groszy dostać można. — w Warszawie dnia 24. Xbra 1796. Roku.

J. K. Mei Prufs-Południowych Kamera Woyfkowa i Ekonomiczna.

Z Paryża d. 15. Grudnia

Admirał *Rychery* wyszedł z *Roche-fort* d. 7. t. m. pod żagle, dla złączenia się z Flotą *Brestńską*. — D. 13. t. m. wyjechał ztąd Ob: *Truguet* Minister morski do *Brest*, dla przyspieszenia odjazdu wyprawy sekretney, która przez Flotty Admirała *Rychery* składa się z 15. okrętów liniowych 20. fregat, 6 wielkich *Gabarów* i 50. statków przewozowych. Na tej wyprawie znajduje się 22. tys: lądowego wojska, które pod komendą Generała *Hochs* zostaje. Flotą zaś kommanderować będzie Vice-Admirał *Morard de Galles*. Gdzie ta wyprawa zmierza, nic o tym dotąd wiedzieć nie można, tyle tylko mamy pewnego, że jeżeli zamiar iey weźmie swój skutek, wielkie zyski dla nas przyniesie, i zada ostatni cios Rządowi Angielskiemu. — D. 30. Listopada wyszła z *Tulonu* pod komendą Vice-Admirała *Villeneuve* Eskadra nasza z 5. liniowych okrętów i 3. fregat złożona, która się ma złączyć z Eskadrą Hiszpańską niedawno z tegoż Portu wyszłą. — Obywatele *Raybaz*, *Jeannot*, *Desgouts* i *Delaplanche*, którzy byli Agentami Rzpłtey *Genewskiej*, otrzymali rozkaz oddalenia się niezwłocznie z Paryża, co mogło być przyczyną do tak surowego rozkazu, dotąd wiedzieć nie można.

Z Paryża d. 16. Grudnia.

Potwierdza się z *Roche-fort*, że dywizya Admirała *Rychery* popłynęła do *Brest*.

G. Canclaux, który kommanderował w *Vandé*, jest nominowany Posłem do Króla Neopolitańskiego. Przydano mu za Sekretarza Legacyi Ob: *Trouvé*, który był Redaktorem *Monitora*. — Ob: *Maret* ma być przeznaczony do kraju *Gryzonów*.

Ci, którzy roznoszą po ulicach Dzienniki, niemogąc nic sprzedać, gdy żadna forteca nie jest zabrana, wołali wczora po ulicach. *Wielkie wzięcie Mantui przez Gen: Wurmzera*.

Donoszą, iż armia Hiszpańska na granicy Portugalskiej składa się z 16000. ludzi, i że Portugalia ma dopiero 5000. w gotowości do odporu.

Odtąd, iak się publiczność zaczęła poddawać nadziei pokoju, Kuryerowie stali się nader znacznymi osobami w Europie. Politycy nasi ścigają ich po morzu i po lądzie, na wzor Astronomów idących za szlakiem komety, i tak iak ci układają systema planet podług biegu *meteorów*, podobnie i Nowiniarze rozrządzą światem politycznym podług obrotów kuryerskich. Pytają się Postylionów, służący nawet stajenni posiadają tajemnice Dworów, i gdyby można, pytanoby się samych koni, iakie noszą depesze, gdyby te, iak *Ulisesowe* gadać mogły, i lepiejby może gadały od niektórych naszych polityków. Przybył tu Kuryer z *Londynu*; i iuz tu roztrząsają niewiadome ieszcze iego depesze. Optimisci mniemają, iż pokój jest na samym spodzie iego

go torby, tak iak nadzieia na dnie kubka *Pandory*. Co do mnie, tak słodkiej nadziei ieszcze się poddać nie mogę, i gdybym miał na nosie

okulary *Pangloza*, nie mógłbym nie doyrzeć formuiącey się nad nasze- mi głowami burzy.

P U B L I C A N D U M.

Przy teraz następuiącey wypłacie Podatków kraiowych za Ratę Styczniową 1797 roku, przypomina się powtórnie wszystkim Obywatelom, którzy dawniey swoje Podatki do Exakcyi Warszawskiej odnosili, a teraz po uczynionym podziale na Dystrykta Landrathowskie, w swoich *respekt ve* dystryktowych Kassach w *Warszawie*, w *Bloniu*, *Czersku*, *Rawie* i *Sochaczewie* składać powinni; ażeby też kraiowe Podatki iak za teraz przypadającą Ratę Styczniową tak i zaległe za Styczniową, Czerwcową, Marcową i Wrześniową Ratę bieżącego roku wzwyż wyrażonych Dystryktowych kassach złożyli i wypłacili, gdyż po upłynionym terminie opłaty, przez exekucyą takowe Podatki wybierane zostaną.

Osobliwie zaś Obywatelom Dystryktu Warszawskiego do wiadomości się podaje, iż te Podatki które do kassy tuteyszey dystryktowey odnosić powinni, będą teraz w sklepieniach zamku Królewskiego, gdzie dawniey publiczna kraiowa kassa zostawała, wybierane; i że odbieranie tychże Podatków Ur: Roszkiewiczowi, który przy tuteyszey dystryktowey kassie umieszczonym został, polecone i oddane jest; który tak iak dawniey z odbieranych Podatków kwity wydawać będzie. w Warszawie dnia 28. Grudnia 1796.

J. K. Mci Prus Południowych Woyskowa i Ekonomiczna Kamera.
v. Harlem. v. Goldbeck. v. Helwing.

D O N I E S I E N I E.

Da das dem Herrn Carl Plendus gehörige auf der Solec zwischen dem Königl: Preus: Saltz-Magazin und dem Magazin der Fürsten Lubomirka gelegene grundstück mit der dazu gehörigen Gebäuden verkauft werden soll, und Käufer sich in Absicht der darauf hastenden schulden präcaviren will so wird ein jeder der dem Herrn Carl Plendus auf gedachtes Grundstück geld gelichen hat, dienlich ersucht, sich binnen Dato und vier Wochen mit seinen schuldforderungen bey dem Königl: Preus: Ober Saltz Inspector Herrmann zu melden. Nach Verlauf von vier Wochen wird keine schuldforderung mer angenommen. Warsch. u d. 5. Januarii 1797.

Podaje się do wiadomości publiczney, iż grunt i dwo ek z wlyskiem budynkami JP. Karola Plendus na Szulcu między Zupą Solna Pruską i possesją Xiążąt Lubomirskich, zostł przedanym: Należytość zaś za te possesye wypłacaną będzie dnia 5. Lutego roku terażnieyszego. Ostrzega się zatem, iż leżeli ma kto iakie pretensye zapisane i zabezpieczone na tey possesyi, ażeby w ciągu lednego miesiaca, to jest od 5. Stycznia, do 5. Lutego zgłosił się do JP. Hermana w Pałacu Pruskim mieszkającego, z okazaniem swoich dowodow. Po upłynieniu zaś tego wyżey wyrażonego terminu, żadna pretensya przyiętą nie będzie. W Warszawie d. 5. Stycznia 1797. R.